

folkningen, at vi vedtage Bestemmelser, hvorved de se, at Lovgivningsmagten har Øje for, at her ligger noget ondt.

Naar jeg ser paa selve Lovforslagets enkelte Paragraffer, indrømmer jeg, at disses Bestemmelser ogsaa efter min Mening ere strenge. Der er f. Eks. § 1. Nu skal jeg straks gøre den Sidebemærkning, at jeg hørte den højtærede Justitsminister sige, at naar han ikke tog Kommunerne med paa Raad, fik han Bebrejdelse for at ville tilsidesætte deres Selvstyre, og naar han tog dem med, blev det bebrejdet ham som nu i Gaar. Jeg er i det heldige Tilfælde ikke at have bebrejdet den højtærede Justitsminister noget i saa Henseende tidligere, saa jeg tør være uenig med den højtærede Minister om at tage Kommunerne med paa Raad her. Jeg tror nemlig ikke, det er heldigt, at Kommunalbestyrelserne selv komme til at bestemme, hvorvidt de skulle foranledige saadanne Vedtægter. Jeg tror derimod, vi hellere skulle søge at lovgive ganske lempeligt, og saa lovgive for det hele, thi de Kommuner, hvor der ikke er Brug for saadanne Bestemmelser, ville aldeles ingen Gene have af denne Lovgivning, naar det ikke er nødvendigt for dem at benytte dem. Jeg mener saaledes, at § 1 kan ganske udelades. Hvad § 2 angaar, mener jeg, at vi ikke kunne sætte Alderen til 16 Aar, og jeg tror for saa vidt heller ikke, det er nødvendigt. Jeg tror, at naar først Børnene komme ud at tjene, hvad jo de fleste gøre, eller i alt Fald komme i større Virksomhed efter Konfirmationsalderen, er Tobaksrygning ikke for dem saa skadelig, selv om de en Aftenstund skulde snige sig til at tænde en Pibe Tobak, en Cigar eller en Cigaret. Jeg tror, at naar vi holde os til Skolen, vilde vi kunne naa en hel Del derigennem, og jeg mener ogsaa, at det netop er gennem Skolen, vi skulle lade Straffen gaa, foruden at der maaske ogsaa paa andre Maader kunde gøres noget for at lette Lærernes Virksomhed i saa Henseende, f. Eks. ved at forbyde stykkevis Udsalg af Cigaretter; det vilde sikkert i mange Tilfælde bidrage til, at Skolebørn ikke kunde forsyne sig saaledes dermed, som de nu gøre.

Jeg skal straks sige, at jeg er „Danmarks Lærerforening“ taknemmelig, fordi den er kommen med dette Andragende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der i dens Andragende maaske ogsaa ligger Ønske om at faa Lov til at straffe Børnene paa dette Omraade saavel som for andre Forseelser, de begaa. Det er Lærerne ude af Stand til for Øjeblikket; de kunne kun

straffe Børnene for at ryge paa Skolen og paa Skolevejen frem og tilbage. Hvis vi f. Eks. gav et Lovbud, som blot gik ud paa, at det maatte meldes Læreren, naar et Barn under 14 Aar røg Tobak, og at Læreren saa skulde have Lov at straffe dette Barn med samme Straf som for andre mindre Forseelser, tror jeg, at det for Landsbyskolernes Vedkommende vilde være tilstrækkeligt, hvis han blot holdt vedkommende Barn tilbage efter de andre, lod det sidde over, som vi kalde det, eller gav det en lille korporlig Revselse. For Landsbyskolernes Vedkommende vilde dette Middel være tilstrækkeligt. Det kan gerne være, at det ikke vilde være nok i Byerne og særlig ikke i København, thi det er muligt, at Drengene der vilde betragte det som en Ære at staa i Skammekrogen, men her er der jo et Politi, som kan forbyde det. Og naar man saa siger, at de ryge i Smug, naar de ikke se Politiet, maa man huske paa, at det gøre de jo ogsaa i Forvejen; men Politiet vil dog være i Stand til i mange Tilfælde at forbyde det, saaledes at man i alt Fald vilde hemme Misbrug i den Grad, som nu finder Sted, og det er jo egentlig blot det Maal, vi tilsigte. Jeg synes derfor, det er underligt, at saa mange Medlemmer her i Salen have sagt, at de ere enige i Princippet, at Børns Tobaksrygning i Virkeligheden er skadelig, men at de saa alligevel paa en eller anden Maade, som den højtærede Justitsminister sagde, drive Gøgl eller Spot med Lovforslagets Bestemmelser. Det kan være, at de ere for strenge, men jeg synes, at naar vi ere enige om, at det er et Onde, vi her staa overfor, bør vi ogsaa kunne blive enige om de Midler, vi skulle bruge til at afhjælpe det med. Jeg tror, som sagt, at Lovforslagets Bestemmelser ere for strenge, og særlig finder jeg det urimeligt at forlange, at Forældrene skulle af med saa store Bøder. Naar Børnene slippe Forældrene ud af Øje, kan der ikke med nogen Rimelighed paalægges Forældrene en Mulkt, fordi Børnene ryge. Jeg tror derimod, at naar vi nøjedes med at udgive en Lov, som sagde, at enhver havde Ret til at melde til Læreren, naar Børn under 14 Aar, altsaa medens de gaa i Skole, røg Tobak, og at Læreren havde Lov til at irettesætte dem paa samme Maade som for andre Smaaforseelser, saa vilde vi afhjælpe dette Onde, som vi maaske nok ere bange for at gaa alt for stærkt til Livs, men hvis Misbrug vi dog nok alligevel ville hemme.